

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA COMERCIALĂ CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI
FISCALĂ
SENTINȚA NR. 919
Şedință publică din 11 mai 2006.
Președinte
Grefier

Pe rol, soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de Suceava în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE Suceava.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședință publică din data de 04 mai 2006, consemnate prin încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și care face parte din prezenta și când, din lipsă de timp pentru deliberare, s-a amânat pronunțarea pentru astăzi, 11 mai 2006.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față, constată:

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. /22.02.2006 petentul , titular al Cabinetului medical individual a formulat contestație împotriva Deciziei nr. /25.08.2005 a DGFP Suceava prin care a fost respinsă contestația împotriva Raportului Inspecție Fiscală nr. /06.05.2005 a Biroului Control Fiscal persoane fizice din cadrul DGFP Suceava.

În motivarea cererii, s-au arătat următoarele:

La data de 19.11.2001 a încheiat cu un contract de leasing nr. 05877, cu o durată de luni, având ca obiect un autoturism marca . Având în vedere faptul că societatea finanțatoare nu are sediul în România, prețul autoturismului compus din avans, rate de leasing și valoare reziduală, a fost plătit prin bancă direct în Austria. În aceste condiții, este foarte clar faptul că în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 27 alin. 1 din OG nr. 51/28.08.1997, aprobată și modificată de Legea nr. 90/1998, republicată, cu modificările ulterioare. Textul de lege menționat prevede că „Bunurile mobile care sunt introduse în țară de către utilizatori, persoane fizice sau juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing, persoane juridice străine, se încadrează în regimul vamal de admitere temporară, pe toată durata contractului de leasing, cu exonerarea totală de la obligația de plată a sumelor aferente drepturilor de

import, inclusiv a garanților vamale”, iar la alin. 4 al aceluiași articol se prevede că „În cazul achiziționării bunurilor introduse în țară în condițiile alin. 1 și 2, utilizatorul este obligat să achite taxa vamală calculată la valoarea reziduală a bunului din momentul încheierii contractului de vânzare – cumpărare, care nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului”. Este evident faptul că acestea sunt de fapt dispozițiile legale pe care le-au aplicat și autoritățile vamale la intrarea în țară a autoturismului, întrucât în acel moment i s-a eliberat autorizație de admitere temporară cu nr. /18.02.2002, fără a i se percepe vreo taxă și fără a i se pune în vedere că ar mai avea datorii ulterioare către bugetul de stat în afara celor corespunzătoare valorii reziduale, achitate de petent în termen legal. Având în vedere faptul că aceste norme de drept sunt prevăzute într-o lege specială ale cărei dispoziții nu au fost abrogate nici de dispozițiile art. 298 din Legea nr. 571/2003 și nici de alt act normativ fiind deci în vigoare și în acest moment, consideră că acestea sunt cele aplicabile în spătă și nu dispozițiile Legii nr. 571/2003, invocate de către părăță.

În dovedirea celor susținute, s-au depus înscrișuri la dosar.

Intimata a formulat întâmpinare la dosar prin care solicită respingerea ca nefondată a cererii petentului pentru următoarele motive:

În fapt, în data de 19.11.2001, , a încheiat, cu , din un contract de leasing financiar nr. /19.11.2001, în vedea achiziționării unui autoturism marca , urmând să se achite în 24 de rate, în prima zi a fiecărei luni calendaristice sau în prima zi a primei luni din trimestru.

Deoarece , nu a calculat și evidențiat TVA aferentă ratelor de leasing achitată în baza contractului încheiat cu firma din străinătate, organele de control au procedat la stabilirea taxei pe valoarea adăugată aferente ratelor de leasing.

Motivarea contestatoarei în sensul că pentru bunurile introduse în țară în baza unor contracte de leasing se datorează TVA numai la valoarea reziduală, taxa pe care a achitat-o este nefondată.

Potrivit art. 11 lit. b din OUG 17/2000 privind taxa pe valoare adăugată se prevede că pentru operațiunile de leasing, obligația de plată a TVA ia naștere la termenele de plată pentru ratele prevăzute în contractele de leasing.

Conform pct. 7.4 din HG nr. 410/2000 (norme de aplicare a OUG 17/2000), „bunurile introduse în țară ulterior datei de 01.07.1993, care fac obiectul unor contracte de leasing, se supun taxei pe valoare adăugată la beneficiar, corespondator cotelor în vigoare, sumelor și termenelor de plată pentru ratele prevăzute în contractele de leasing”.

Începând cu data de 01.06.2002, art. 15 lit. j din Legea 345/2002 privind TVA prevedea că pentru operațiunile prevăzute mai jos faptul generator al taxei pe valoare adăugată ia naștere la termenele de plată a ratelor prevăzute în contracte pentru operațiunile de leasing.

Art. 29 lit. D pct. d din Legea nr. 345/2002 prevede că persoanele impozabile care realizează operațiuni taxabile și/sau operațiuni scutite cu drept de deducere au, printre altele, și obligația de a achita taxa pe valoare adăugată aferentă acestor operațiuni de leasing contractate cu locatori/finanțatori din străinătate. Taxa se achită de către persoanele care nu sunt înregistrate ca plătitori de TVA indiferent de statutul lor juridic, pe data de 25 ale lunii următoare în care este prevăzută prin contract data de plată a ratelor și/sau pe data de 25 ale lunii următoare celei în care este prevăzută prin contract data de plată a ratelor și/sau pe data de 25 ale lunii următoare celei în care au avut loc plăți de avansuri.

Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de TVA vor evidenția taxa aferentă acestor operațiuni, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în decontul privind TVA întocmit pentru luna în care au loc plăți de avansuri. Dacă la expirarea contractului de leasing, bunurile care au făcut obiectul acestuia trec în proprietatea beneficiarului, taxa pe valoare adăugată datorată pentru valoarea la care se face transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor respective se achită la organele vamale.

Potrivit art. 135 alin. 2 teza a II-a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (în vigoare începând cu data de 01.01.2004), pentru operațiunile de închiriere de bunuri mobile și operațiunile de leasing contractate cu un prestator stabilit în străinătate, denumite în continuare operațiuni de leasing extern, taxa pe valoare adăugată devine exigibilă la fiecare dintre datele specificate în contract pentru plata ratelor. Dacă se efectuează plăți în avans, exigibilitatea taxei pe valoare adăugată intervine la data efectuării plății.

În motivarea întâmpinării, s-au depus înscrișuri la dosar.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța constată că cererea petentului este neîntemeiată.

Prin Decizia de impunere nr. 100/06.05.2005 și Raportului de Inspectie Fiscală ce au stat la baza emiterii acestei decizii s-a constatat că petentul, în luna noiembrie 2001 a achiziționat un autoturism printr-un contract de leasing financiar încheiat cu la o valoare de achiziție de Euro.

Organele de control au stabilit că petentul nu a calculat și virat la bugetul de stat suma de RON cu titlu de TVA. În consecință, s-au calculat la această sumă dobânzi de RON și penalități de RON.

Petentul a contestat Decizia de impunere, care a fost respinsă prin Decizia nr. 10/25.08.2005 - filele 3-7 dosar.

În plângerea de față petentul a susținut că nu datorează TVA întrucât potrivit art. 27 alin. 1 din OG 51/1997 aprobată prin Legea 90/1998 bunurile mobile care sunt introduse în țară în baza unor contracte de leasing încheiate cu persoane juridice străine se încadrează în regimul vamal de admitere temporară pe toată durata contractului de leasing cu exonerarea totală de la obligația de plată a sumelor aferente drepturilor de import, inclusiv a garanțiilor vamale.

Petentul este în eroare cu privire la natura juridică a impozitului calculat de organele financiare. Astfel, într-adevăr petentul beneficiază de scutire de la plata taxelor vamale în baza OG 51/1997 însă nu și de plata TVA care este un impozit indirect, reglementat de alte acte normative (OUG 17/2000 și HG 410/2000 și, începând cu 01.06.2002, Legea 345/2002) care prevăd, în mod expres că persoanele impozabile care realizează operațiuni taxabile și/sau operațiuni scutite cu drept de deducere au obligația de a achita TVA aferentă operațiunilor de leasing contractate cu persoane juridice străine.

Mai mult, prin art. 135 alin. 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, începând cu 01.01.2004 „pentru operațiunile de închiriere de bunuri mobile și operațiunile de leasing contractate cu un prestator stabilit în străinătate (leasing extern), TVA devine impozabilă la fiecare din datele specificate în contractul pentru plata ratelor. Dacă se efectuează plăți, în avans, exigibilitatea TVA intervine la data efectuării plății”.

În consecință, petentul avea obligația de a calcula și vira la bugetul de stat, TVA aferentă fiecărei rată de leasing plătită.

Față de cele expuse mai sus, instanța constată că sumele reținute în decizia de impunere atacată au fost corect stabilite și că, în mod legal DGFP a respins prin Decizia nr. 70/2005 contestația formulată de petent.

În temeiul dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 554/2004 contestația petentului va fi respinsă ca nefondată.

Pentru aceste motive,

În numele Legii

HOTĂRÂȘTE:

Respinge ca neîntemeiată cererea formulată de ~~ÎNTELELȚUL FINANȚELOR PUBLICE SUCÈAVĂ, str. Ștefan cel Mare nr. 1, jud. Suceava~~ în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE Suceava.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 11 mai 2006.

Președinte,

Red. C.B. Dct. V.O. 4 ex.

Grefier,

